

РЕШЕНИЕ №8
Гр. София, 13.03.2015 г.

Апелативният специализиран наказателен съд, първи състав, в открито съдебно заседание на двадесети февруари през две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РУМЯНА ИЛИЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ДИМЧО ГЕОРГИЕВ

КРАСИМИРА КОСТОВА

При секретар В. К. и в присъствието на прокурор Т. С., като разгледа докладваното от съдия Илиева внохд № 244 по описа за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, по реда на чл. 312 и следващите от НПК.

Образувано е по протест на прокурор при Специализирана прокуратура срещу присъда от 01.12.2014 г. нохд № 1762/2014 г. СНС. С посочения по-горе съдебен акт подс. Р. Ц. И.-А. е призната за невиновна и оправдана по обвинението за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 9, вр. чл. 142, ал. 1, т. 6, предл. последно, вр. чл. 194, ал. 1 НК. В протеста е формулиран и обоснован довод за неправилност на съдебния акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Счита, че с действията си по взимане и поставяне на инкриминираните вещи в дамската чанта и последващото преминаване на касата без заплащането им, подсъдимата е осъществила всички елементи на посоченото престъпление както от обективна, така и от субективна страна. Изразява несъгласие с извода на първостепенния съд, че се касае за неправомерно развитие на облигационно правоотношение. В конкретния казус търговецът дава съгласие за държане на стоките от купувача само до касовата зона, а не и след нейното преминаване без заплащането на продажната им цена. Деформацията в развитието на облигационното правоотношение е криминализирана в престъплението кражба, като СНС незаконосъобразно е допуснал смесването на институти на гражданското и наказателното право. Предлага отмяна на атакуваната присъда и постановяването на нова, осъдителна такава, с която подсъдимата бъде призната за виновна по предявеното ѝ обвинение и осъдена на наказание лишаване от свобода, определено при условията на чл. 58а и чл. 55 от НК.

В съдебно заседание представителят на Апелативна специализирана прокуратура поддържа изцяло протеста по изложените в него съображения. Счита, че първостепенният съд е изследвал иновативно процесния казус единствено от облигационно правна страна, съобразно разпоредбите на ЗЗД, а не от наказателно правно гледище, съобразно правните характеристики на състава на престъплението кражба и относимата правораздавателна практика. От фактическите изводи на първоинстанционния съд е видно, че подсъдимата Р. Ц. И.-А. е прекъснала владението на управителя на търговския обект и е установила своя фактическа власт върху вещите, като е напуснала зоната на касата без да ги заплати. От субективна страна е налице и намерението на подсъдимата за противозаконно отнемане на вещите, като необходим признак на престъпния състав. Пледира за отмяна на постановената оправдателна присъда и постановяване на нова осъдителна, като осъди подсъдимата на лишаване от свобода, определено при условията на чл. 58а и чл. 55 от НК.

Защитата на подсъдимата моли за потвърждаване на първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна. Счита, че подсъдимата не е имала намерение да отнеме неправомерно парфюмите. Позовава се на факта, че е била награждавана като служител в системата на МВР и това е „едно случайно деяние в нейната биография“.

Подсъдимата И.-А. моли за потвърждаване на първоинстанционната присъда. Заявява, че не е извършила деянието умишлено и не е виновна, тъй като е взела парфюмите с намерението да ги купи, но на касата е забравила да ги плати, силно разтревожена от разговор по телефона с детето си.

АСНС, като се запозна със заявените във въззивния протест доводи, взе предвид становището на страните и доказателствата по делото и след като провери служебно и изцяло, независимо от сочените от страните основания, правилността на обжалваната присъда, в рамките на правомощията си по чл. 314, ал. 1 и ал. 2 НПК, намира за установено следното :

Законосъобразно първостепенният съд, в особена процедура по глава Двасет и седма от НПК, по която се е развило производството пред него, е съблюдавал регламента на специалното правило на разпоредбата на чл. 373, ал. 3 НПК. При изграждане на изводите си по фактите е приел за установени и доказани фактическите положения, залегнали в обстоятелствената част на обвинителния акт, признати изцяло от подсъдимата по реда на чл. 371, т. 2 НПК и досежно които същата се е съгласила да не се събират доказателства. Ето защо, релевирането пред настоящата съдебна инстанция на нови обстоятелства, изключващи вината, като определящ,

субективен признак на всяко престъпление, които са различни и несъвместими с фактологията в прокурорския акт, доброволно призната от подсъдимата в нейната цялост, е процесуално недопустимо.

Не е спорно между страните, че от 2009 г. подсъдимата Р. Ц. И.-А. работела на длъжност на държавен служител от МВР в дирекция „[наименование]“. Последователно заемала длъжностите сътрудник по охраната в „Е.“ от група „[наименование]“; сътрудник по охраната в „Е.“ от [наименование]-София; технически сътрудник /завеждащ информация и архив/ в група „С.“.

Със заповед рег.№ [номер]/16.01.2013 г. ѝ било присвоено звание „Категория Е-II степен.

Със заповед рег. № [номер]/21.1.2013 г. на началника на [наименование] била назначена на длъжност технически сътрудник /завеждащ явно деловодство/ в група „С.“ на сектор „[наименование]“.

Не е била наказвана за допуснати дисциплинарни нарушения.

Със заповед рег. № [номер]/03.07.2013 г. получила награда - писмена похвала.

На инкриминираната дата, около 19,20 ч., подс. И.-А. посетила филиал С. на магазин [фирма], находящ се в [населено място], [улица].

От щанд за самообслужване взела 1 брой битова четка за под, която държала в дясната си ръка.

Продължила обиколката си в магазина.

Стигнала до щанд за парфюмерия. От изложените парфюмерийни изделия взела с лявата си ръка и поставила в дамската си чанта три броя дамски парфюми, по 30 мл, марка „Си Трю“.

На касата заплатила само четката за под на стойност 9,99 лв. Не обявила и не заплатила трите броя дамски парфюми. Преминала касовата зона.

Непосредствено след излизане от зоната за плащане била спряна за проверка от охранителя св. А. И., който от пост видеонаблюдение проследил действията ѝ в магазина и на касата.

Подсъдимата представила издадения ѝ касов бон за 1 бр. четка за под на стойност 9,99 лв.

При проверка на багажа ѝ, в дамската чанта били установени трите незаплатени парфюма, за които обяснила, че е взела от магазина.

Св. И. незабавно уведомил дежурния управител. Алармирал и полицейските органи, като до пристигането им задържал подсъдимата.

На местопроизшествието пристигнал дежурен полицейски екип, в състав - св. М., св. Д., св.П..

С протокол за доброволно предаване, още в търговския обект, подсъдимата предала на св. Д., полицай в 01 РУП-СДВР, намерените вещи, които били описани по вид, количество, единична стойност 12,99 лв. и обща стойност 38,97 лв. Подсъдимата саморъчно написала обяснения: „Забравих ги“.

Предадените вещи били върнати на дежурния управител - св. В. В., същата вечер в 20,40 часа, срещу разписка.

От заключението на вещото лице С. Н., изготвило оценителната експертиза, е установено, че общата пазарна стойност на три броя дамски парфюми, марка „Си Трю“, обект на инкриминираното деяние, по средни пазарни цени, към датата на извършването му -15.07.2014 г., е 44,70 лв. Пазарната цена на парфюмите в магазин „[наименование]“, за 1 брой е 12,99 лв., а общата пазарна цена е 38,97 лв.

От протокола за изготвена лицево-идентификационна експертиза е видно, че изследваният видеофайл от диска със записи от управляема охранителна видеокамера № 32 от магазин „[наименование]“, находящ се в [населено място], [улица] интервала 19,23-19,25 ч. на 15.07.2014 г., съдържащ заснети действия на лице от женски пол и проведеното въз основа на него сравнително изследване, съдържа изображения на лице, посочено като Р. Ц. И.-А..

При правилно установени факти по делото СНС е постановил незаконосъобразния правен извод, че с деянието си поде. А.-И. не е осъществила от обективна и субективна страна елементите на престъпния състав на чл. 195, ал. 1, т. 9, вр. вр. чл. 142, ал. 1, т. 6, предл. последно, вр. чл. 194, ал. 1 НК, нито друго, същото или по-леко наказуемо деяние, описано в особената част на НК, поради което я е признал за невиновна и оправдал по предявеното обвинение.

АСНС преценява констатациите на предходната съдебна инстанция, че установените фактически положения не изпълват обективните и субективни признаци на престъплението, за извършването на което подсъдимата е предадена на съд за незаконосъобразни, като постановени в противоречие с материално-правната норма на разпоредбата на чл. 194, ал. 1 НК.

Въззивният съд намира, че при правилното тълкуване и прилагане на материалния закон, така възприетата фактология следва да се субсумира под посочения по-горе престъпен състав. Това е така, защото с излизането извън касовата зона на търговския обект без обявяването за заплащане на взетите стоки, подсъдимата е установила

противозаконна и без съгласието на собственика своя фактическа власт върху тях с намерение за

противоправното им своеене. За правилността на този извод правно ирелевантно е обстоятелството, че кражбата е осъществена в магазин за самообслужване, в който стоките са изложени на общодостъпни щандове с предложения за продажби, манифестиращи съгласието на собственика за тяхното отчуждаване. АСНС се солидаризира с извода на СНС, че съгласието на владелеца за установяването от купувача на своя фактическа власт върху тях е лимитирано на територията на търговския обект, ясно очертана до касовата зона, място, на което обичайно се извършва заплащане на продажната цена. За съставомерността на коментирания престъпен състав без значение са и особените случаи на продажби с отложено плащане, на които се е позовал първостепенният съд, какъвто не е настоящият казус, както и принципно верните правни характеристики на договора за продажба като двустранен, консенсуален, възмезден договор.

Така изложените съображения мотивират АСНС да възприеме изцяло доводите на прокурора, обективирани в протеста и обосновани в съдебно заседание, за съставомерност на деянието на подсъдимата по разпоредбата на чл. 195, ал. 1, т. 9, вр. чл. 142, ал. 1, т. 6, преди, последно, вр. чл. 194, ал. 1 НК. С деянието си подс. И.-А. е осъществила този престъпен състав както от обективна, така и от субективна страна. Налице е и квалифициращият признак по т. 9, ал. 1, чл. 195 НК, вр. чл. 142, ал. 1, т. 6, предл. последно НК, тъй като подсъдимата е заемала длъжност на държавен служител от системата на МВР.

АСНС намира, че присъдата на СНС следва да се потвърди като краен резултат, но с изменено основание. Според настоящия въззивен състав фактологията по делото, релевантна за тежестта на инкриминираното деяние, коментирана в аспекта на характера и особеностите на непосредствения обект на посегателство, начина на засягане на охраняваните обществени отношения и установените личностни данни за подсъдимата И.-А. обосновават явна незначителност на обществената опасност по смисъла на чл. 9, ал. 2, пр. 2 НК. Касае се до деяние, което макар формално съставомерно и осъществяващо признаците на предвиденото в чл. 195, ал. 1, т. 9, вр. чл. вр. чл. 142, ал. 1, т. 6, предл. последно, вр. чл. 194, ал. 1 НК престъпление, поради своята малозначителност не разкрива изискуемата обществена опасност, като определящ обективен признак на всяко престъпление, поради което е с явно незначителна обществена опасност.

За да приложи материално-правната разпоредба на чл. 9, ал. 2, пр. 2 НК, обуславяща института на явна незначителност на обществената опасност на деянието, съдът комплексно прецени установените в наказателното производство обстоятелства - пренебрежимо малък паричен еквивалент на предмета на престъплението /стойността на отнетите вещи -продажна цена 38,97 лв., а по средни пазарни цени 44,70 лв. - е многократно по-ниска от минималната работна заплата за страната от 340 лв., установена към датата на извършване на престъпното деяние, така както и от горната граница за административните нарушения, подлежащи на санкциониране по административно-наказателен ред/. Предметът на престъплението е бил изцяло възстановен непосредствено след разкриване на престъплението, още преди образуването на досъдебното производство. Липсват причинени щети и други вредни последици от това имуществено престъпление.

За наличие на предпоставките, прогласени в обсъжданата законова норма, съдът направи стриктна преценка на личността на подсъдимата. Същата е с чисто съдебно минало, омъжена, с малолетно дете, с безупречни лични и служебни характеристични данни /отличена с писмена похвала през 2013 г./, ползваща се с уважение и авторитет, не е извършвала противообществени прояви. Сочените данни обосновават изолираност на инкриминирания случай в нейния живот, без формиран престъпен динамичен стереотип и изключват личната ѝ обществена опасност.

Съвкупната оценка на всички тези обстоятелства дава основание на съда да приеме, че обществените отношения, обект на защита по глава девета от НК, са засегнати в незначителна степен предвид изключително ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното, недостатъчна да се третира съответното поведение като престъпно.

Гореизложените съображения обуславят извода, че деянието, макар и формално да осъществява признаците на престъплението по чл. 195, ал.1, т.9, вр. чл. 142, ал. 1, т. 6, предл. последно, вр. чл. 194, ал. 1 НК и е обществено опасно, то тази обществена опасност, съобразно конкретиката на процесния казус, е явно незначителна по смисъла на чл. 9, ал. 2 НК.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 334, т. 3, вр. чл. 337, ал. 3 НПК, АСНС

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда от 01.12.2014 г. по нохд № 1762/2014 г. по описа на СНС В ЧАСТТА ѝ относно основанието за оправдаване на подсъдимата Р. Ц. И.-А., като приема такава по чл. 304, предложение последно НПК, вр. чл. 9, ал. 2, предл. второ НК. Решението може да бъде обжалвано и протестирано пред ВКС на РБългария в 15-дневен срок от съобщаването.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: